

[Grønning.]

i Forhold til i Fjor og med stærkt stigende Omkostninger kan enhver sige sig selv, hvordan Situationen er.

Der knytter sig endvidere til den nuværende Kornordning den Omstændighed, at den højtærede Landbrugsminister, saavel ved Forelæggelsen af Forslaget som ogsaa under Forhandlingerne i Folketinget, gentagne Gange gav Udtryk for den Opfattelse, at man sikrede Landbruget de i Kornloven fastsatte Minimalpriser til Gengæld for de fratagne Svinekort. Saaledes udtalte Ministeren ifølge Folketingstidende for 1937—38, Sp. 1774 — med den højtærede Formands Tilladelse vil jeg gerne anføre et lille Citat:

„Til Gengæld sikres der saa ved Kornforslaget de større Landbrug en noget højere Minimalpris for Korn end tidligere.“

Kornloven sikrede dem en højere Minimalpris end tidligere, siger Ministeren, og det er den Begrundelse, Ministeren anfører for den ændrede Fordeling af Svinekortene.

Hvad enten man nu er enig eller uenig med Ministeren i det berettigede i denne Handel — det kan vel nok siges, at den ene af Parterne ikke gik ganske frivilligt med —, saa er det ikke denne Sag i egentligste Forstand, som her er til Behandling — det kan maaske komme ved en senere Lejlighed —, nu er det mere Konsekvensen deraf, Opfyldelsen af Regeringens Løfte om at sikre Landbruget de Minimalpriser for Korn, som er fastsat i Kornloven, og Spørgsmaalet om, hvorledes dette skal finde Sted, der skal drøftes. Jeg formoder, at den højtærede Minister selv er ivrig for at finde en rimelig Løsning af dette Spørgsmaal, som vil drage saa mange Vanskeligheder med sig, hvis det forbliver uløst, og jeg skal i øvrigt gerne indrømme, at det ikke var let for et Aar siden at forudse den nuværende Kornsituation. Men den er paa den anden Side af en saadan Beskaffenhed, at det bliver nødvendigt at ændre den til det bedre.

Det, vi kan lære heraf, og det, vi bør lære, er dette, at kun i et utilstrækkeligt forsynet Marked vil Prisen fra Produktionsstedet, altsaa den Pris, Landmanden kan opnaa, falde sammen med Kornlovens cif-Priser, og at disse derfor altid bør sættes mindst et Par Kroner højere end den Pris, man ønsker skal være gældende for Producenten. Jeg minder om, at et Medlem af vor Rigsdagsgruppe oppe i det andet høje Ting, Landstingsmand Lange, allerede for flere Aar siden har gjort dette Synspunkt gældende, som ogsaa indeværende Aar jo

i høj Grad bekræfter Rigtigheden af. Disse Par Kroner, der skal være som Difference mellem cif-Prisen og den Pris, Landmanden skal opnaa, skal Købmanden nemlig have til Dækning af de før nævnte Omkostninger og til forventet Fortjeneste for at blive interesseret Køber. Og saa er det ikke engang tilstrækkeligt som eneste Foranstaltning i et overfyldt Marked som det nuværende.

Lad mig sige det klart og tydeligt: Jeg venter ikke, at en Forhøjelse af Kornlovens Mindstepriser, som af os foreslaaet, vil være tilstrækkeligt som isoleret Foranstaltning til blot at gøre de i den nuværende Kornordning fastsatte cif-Priser opnaaelige for Producenten. Det er sandsynligt, at det vil lykkes for Brødkornets Vedkommende, men jeg anser det for givet, at hverken Havre eller Byg i det første Halvaar vil naa op i disse beskedne Minimalpriser. Her maa andre Støtteforanstaltninger til, og jeg kommer her tilbage til Spørgsmaalet om en noget videregaaende Støtte til Eksporten, i Særdeleshed for Byg, men ogsaa for Havre.

Naar vi ikke har stillet særligt Forslag herom, beror det paa, at Ministeren i Henhold til Kornlovens §§ 6 og 9 har administrativ Beføjelse til selv at tage Bestemmelse herom: Men dette kan selvfølgelig ikke udelukke en Drøftelse af disse Bestemmelser og Muligheden af ved en Ændring af disse Bestemmelser at søge Formaalet opnaaet.

Det er her, jeg mener, at der foreligger Muligheder, som vil kunne stive de tabgivende Priser af, saaledes at Udnyttelsen af disse Muligheder i Forbindelse med den foreslaaede Prishævning vil kunne tilvejebringe det ønskede Resultat. Det, der vilde virke gunstigt baade paa Eksporten og paa det hjemlige Prisniveau, som er tilbøjeligt til at indstille sig efter Eksportpriserne, var en kontant Eksportgodtgørelse paa 90 pCt. af Importafgiften for den paa-gældende Sort, subsidiært, at Eksportøren ved Eksport faar overdraget et afgiftsfrit Indførselsbevis for et tilsvarende Kvantum, gældende til 1. Juli, saaledes at Markedet kunde faa Luft og ikke straks blive tilpropet med et tilsvarende Kvantum fremmed Korn som det, der eksporteres, og som der ikke i lang Tid vil være Brug for. Men om disse Enkeltheder vil det naturligvis være lettere at forhandle i Udvalget.

Jeg vil dog minde om, at Holland i Dag har en Eksportpræmie paa Byg paa 9 Kr. — den har tidligere været 7 Kr. —, og den Eksportpræmie, som vi har, er ganske ringe. Maaske kunde der ogsaa